

Projekt

z dnia 12 sierpnia 2013 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY RACZKI**

z dnia 21 sierpnia 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594) Rada Gminy Raczki uchwała, co następuje:

§ 1. Postanawia się uznać za nieuzasadnione wezwanie z dnia 8 lipca 2013r. Pana Adama Kłoczki do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr XVI/88/12 Rady Gminy Raczki z dnia 15 maja 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Raczki „Nad Rospudą” poprzez dopuszczenie na działce oznaczonej nr ewidencyjnym 539 prawa zabudowy jednorodzinnej lub prawa zabudowy/rozbudowy mieszkaniowej w ramach istniejących zabudowań zagrodowych.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do przekazania uchwały osobie wzywającej do usunięcia naruszenia prawa.

§ 3. Uchwała obowiązuje z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Mirosław Sewastynowicz

Uzasadnienie

Pismem z dnia 8 lipca 2013r. Pan Adam Kłoczko wezwał Radę Gminy Raczki do usunięcia naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr XVI/88/12 z dnia 15 maja 2012r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Raczki „Nad Rospudą” poprzez dopuszczenie na działce oznaczonej nr ewidencyjnym 539 prawa zabudowy jednorodzinnej lub prawa zabudowy/rozbudowy mieszkaniowej w ramach istniejących zabudowań zagrodowych.

W uzasadnieniu wezwania, skarżący podniósł, że ustalenia planu przewidujące, że jego nieruchomości nie może być zabudowana budynkami mieszkalnymi, dopuszczające jedynie możliwość remontu i przebudowy istniejących budynków mieszkalnych bez zmiany ich kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości bądź liczby kondygnacji istniejących budynków, mają charakter dyskryminujący bezzasadnie ograniczając go w wykonywaniu uprawnień właścicielskich.

W ocenie skarżącego organ wprowadzając ograniczenia nie uzasadnił w żaden sposób potrzeby wprowadzenia tego rodzaju ograniczeń, które w sposób skuteczny uniemożliwiają mu jak i jego następcy prawnemu – synowi, który ma przejąć gospodarstwo rolne, prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej i rozwój gospodarstwa.

Ograniczenia obowiązujące w planie zagospodarowania przestrzennego naruszają w ocenie skarżącego art. 21 ust. 1, art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Ponadto dopuszczając wyłącznie remont i przebudowę istniejących budynków mieszkalnych bez zmiany ich parametrów, organ naruszył obowiązujące przepisy prawa budowlanego, które uniemożliwiają budowę budynku mieszkalnego, w którym pomieszczenia miałyby wysokość poniżej 2,5 m.

Wątpliwości skarżącego budzi również dopuszczenie przez Radę Gminy na jego nieruchomości drogi publicznej o gabarytach od 6 do 8 m wobec faktu, że teren objęty jest ochroną „Natura 2000”.

Odnosząc się do wyżej wskazanych zarzutów wskazać należy, że są one pozbawione podstaw prawnych.

Podmiotem posiadającym legitymację do złożenia wezwania jest ten, kto może wykazać, że wskutek uchwalenia uchwały z zakresu administracji publicznej został naruszony jego interes prawny lub uprawnienie.

W przedmiotowej sprawie, bezsprzecznie, skarżący nie wykazał, że został naruszony jego interes prawny lub uprawnienie, podjętą uchwałą Rady Gminy Raczki. Uchwała ta została podjęta w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

W dniu 28 czerwca 2011r. Rada Gminy Raczki podjęła uchwałę Nr VIII/41/11 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Raczki, uchwalonego uchwałą Nr XV/76/04 Rady Gminy w Raczkach z dnia 16 marca 2004r. oraz uchwałą Nr XI/64/11 z dnia 25 listopada 2011r. w sprawie zmiany uchwały Nr VIII/41/11 z dnia 28 czerwca 2011r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany m.p.z.p części wsi Raczki uchwalonego uchwałą Nr XV/76/04 Rady Gminy Raczki z dnia 16 marca 2004r. pod tytułem „Nad Rospudą”.

Procedury prawne planu zostały przeprowadzone na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r. poz. 647) oraz zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871).

Podkreślić należy, że skarżący pomimo uprawnienia do składania wniosków oraz uwag do projektu planu, nie składał żadnych wniosków czy też uwag do projektu planu.

Do przedmiotowej uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, organ nadzoru Wojewoda Podlaski nie wniósł żadnych uwag.

Zarzuty skarżącego byłyby zasadne gdyby ograniczenie prawa własności w planie miejscowym nie miało uzasadnienia w obowiązującym prawie. Plan miejscowy może, bowiem regulować, a nawet ograniczać prawo własności wówczas, gdy czyni to zgodnie z prawem.

Zgodność z prawem ograniczenia (regulacji) prawa własności to zachowanie procedury uchwalania planu miejscowego, podejmowanie czynności przez właściwe organy i zachowanie zasad sporządzania planu miejscowego/ *tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 grudnia 2011r. II SA/Kr 318/11/*.

W ocenie Rady w trakcie przeprowadzania procedury planistycznej nie naruszono zarówno przepisów postępowania jak również właściwości organów w procedurze uchwalania planu miejscowego. Procedura planistyczna przeprowadzona, bowiem została zgodnie z wymogami zawartymi w przepisach art. 14 oraz art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Nie został również naruszony art. 64 ust. 3 Konstytucji RP, który stanowi, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Treść ograniczeń prawa własności skarżącego objęta § 9 planu miejscowego, nie narusza istoty prawa własności. Zgodnie z wyrokiem WSA z dnia 21 grudnia 2011r. II SA/Kr 318/11 „*naruszenie istoty prawa własności to sytuacja, w której zostałby właściciel pozbawiony całości atrybutów w zakresie rozporządzania swoim prawem własności czy też korzystania z prawa własności. Chodzi, więc tylko o taką sytuację, w której właściciel zostałby pozbawiony wszystkich uprawnień składających się na możliwość korzystania lub rozporządzania nieruchomością*”.

W przedmiotowej sprawie nie ma mowy o takim całkowitym pozbawieniu właściciela uprawnień. Właściciel został ograniczony jedynie w możliwości nowej zabudowy, co mieści się w dyspozycji art. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Podkreślić należy, że na nieruchomości skarżącego usytuowane są dwa budynki mieszkalne. Ograniczenie w zakresie nowej zabudowy uzasadnione jest faktem, że nieruchomość położona jest w odległości mniejszej niż 100 m od rzeki Rospudy.

Nadmienić należy, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy - art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Skarżący nie wykazał, więc aby uchwała naruszała jakikolwiek przepis materialny odnoszący się do sytuacji skarżącego.

W świetle powyższego wezwanie o usunięcie naruszenia prawa należy uznać za całkowicie pozbawione podstaw prawnych.